

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/226/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3714203818
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Janáková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3714203818.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Janákovvej a členov senátu Mgr. Zuzany Holúbkovej a Mgr. Ivana Kubínyiho v spore žalobcu: P.-X CZ, s.r.o., so sídlom G.. 1. mája XXXX, F. K., Y. republika, IČO: 292 13 754, proti žalovanému: M. O. K., R. X/X, O. K., IČO: 00 317 667, zastúpenému JUDr. Miroslavom Zígom, advokátom so sídlom Nám. A. Hlinku 25/30, Považská Bystrica, o náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom orgánu územnej samosprávy, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 01. februára 2016, č. k. 6C/71/2014 - 112, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje .

Žalovaný má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal proti žalovanému nároku na náhradu škody. Súd uviedol, že žalobca uplatnený nárok odôvodnil tým, že žalovaný ako správca dane vyrubil daňovníkovi REALITY, a.s. Trenčín, Kubranská 623 daň z nehnuteľností za rok 2004, a to daň z pozemkov vo výške 721,-Sk a daň zo stavieb vo výške 232.774,- Sk, teda spolu daň z nehnuteľností vo výške 233.495,-Sk. Spoločnosť REALITY, a.s., vyrubenú daň zaplatila žalovanému v 4 splátkach. Žalobca v priebehu konania žiadal zmenu žaloby, a to o nárok na náhradu škody za nesprávny úradný postup pri vyrubení dane z nehnuteľností za rok 2005 spolu za stavby a pozemky vo výške 232.369,- Sk. Súd vychádzal zo zistení, že platobným výmerom Mesta O. K. č. 96694/2004 zo dňa 11.03.2004 žalovaný ako orgán územnej samosprávy a zároveň správca daní a poplatkov vyrubil spoločnosti REALITY, a.s., Kubranská 623, Trenčín IČO: 36 305 961 daň z nehnuteľnosti na rok 2004, a to daň z pozemkov vo výške 721,-Sk a daň zo stavieb vo výške 232.774,- Sk, ktorej splatnosť bola rozložená do 4 splátok tak, že prvá splátka vo výške 58.374,- Sk bola splatná v termíne do 31.marca 2004, druhá splátka vo výške 58.374,- Sk bola splatná v termíne do 30. júna 2004, tretia splátka vo výške 58.374,- Sk bola splatná v termíne do 30. septembra 2004 a štvrtá splátka vo výške 58.373,- Sk bola splatná v termíne do 30. novembra 2004. Platobným výmerom Mesta O. K. č. 97057/2005 žalovaný ako orgán územnej samosprávy a zároveň správca daní a poplatkov vyrubil spoločnosti REALITY, a.s., Kubranská 623, Trenčín, IČO: 36 305 961 daň z nehnuteľnosti na rok 2005, a to daň zo stavieb vo výške 232.369,- Sk, ktorej splatnosť bola rozložená do 3 splátok tak, že prvá splátka vo výške 116.185,- Sk bola splatná v termíne do 15.07.2005, druhá splátka vo výške 58.092,- Sk bola splatná v termíne do 30. septembra 2005, tretia splátka vo výške 58.092,- Sk bola splatná v termíne do 30. novembra 2005. Zmluvou zo dňa 24.10.2013 spoločnosť REALITY a.s., ako postupca uzatvorila so žalobcom ako postupníkom zmluvu o postúpení predmetných pohľadávok. Listami zo dňa 07.04.2014 a 15.01.2015 postupník - žalobca zaslal žalovanému žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nesprávnym

úradným postupom orgánu územnej samosprávy pri výkone samosprávy. Súd na základe výsledkov vykonaného dokazovania dospel k záveru, že uplatnený nárok žalobcu z dôvodu postupu žalovaného pri vyrubení dane z nehnuteľností za rok 2004, ktorý postup považuje žalobca za nesprávny úradný postup, nie je oprávnený. Žalovaný nemôže zodpovedať za škodu podľa zákona č. 514/2003 Z.z., keďže tento nadobudol účinnosť až dňa 01.07.2004 a podľa § 27 ods. 2 uvedeného zákona, zodpovednosť za škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona a za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona, sa spravuje doterajšími predpismi. Preto uvedený zákon nemožno aplikovať. Zároveň nemožno aplikovať zákon č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom z dôvodu, že tento upravoval len za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom, ale nie zodpovednosť orgánu samosprávy. Keďže mesto je právnickou osobou a nárok na náhradu škody je majetkovým nárokom, ktorý vyplýva z porušenia práva, ide o občianskoprávny vzťah, ktorý je potrebné zmysle § 1 ods. 2 Občianskeho zákonníka posudzovať podľa Občianskeho zákonníka. Tento názor zaujal Krajský súd v Trenčíne aj v konaní sp. zn. 5Co/835/2014. Súd ďalej uviedol, že pokiaľ ide o vyrubenie dane z nehnuteľností platobným výmerom zo dňa 27.06.2005, za prípadný nesprávny úradný postup by zodpovedal žalovaný v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z., a to s poukazom na ust. § 10, § 27 ods. 1 citovaného zákona, keďže k vydaniu platobného výmeru došlo po dni nadobudnutia účinnosti tohto zákona. Vzhľadom k tomu, že v priebehu konania bola žalovaným vznesená námietka premlčania, súd sa touto námietkou musel zaoberať. Pokiaľ ide o nesprávny úradný postup pri vydaní platobného výmeru žalovaným dňa 11.03.2004, súd bol toho názoru, že je potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, týkajúce sa premlčania nároku na náhradu škody, konkrétne § 106, ktorý určuje 2 ročnú subjektívnu premlčaciu dobu, ktorá plynie odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Poslednú splátku dane v zmysle platobného výmeru z 11.03.2004, zaplatil právny predchodca žalobcu dňa 29.12.2004, dvojročná subjektívna premlčacia doba v zmysle § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka začala plynúť dňa 30.12.2004 a uplynula 30.12.2006. Nárok žalobcu na náhradu škody za rok 2005 súd prvej inštancie posudzoval podľa zákona č. 514/2003 Z. z. Otázkou premlčania upravuje § 19 tohto zákona, kde je stanovená 3 ročná subjektívna premlčacia doba, ktorá plynie odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Splatnosť poslednej splátky dane z nehnuteľností, vyrubenej platobným výmerom v roku 2005, bola určená do termínu 30.11.2005, pričom podľa tvrdenia žalobcu, ktoré nebol žalovaným spochybnené, právny predchodca žalobcu riadne daň zaplatil. Trojročná subjektívna premlčacia doba začala plynúť dňom nasledujúcim po zaplatení poslednej splátky, t.j. 01.12.2005 a uplynula dňa 01.12.2008. Nárok bol uplatnený na súde dňa 10.04.2014, teda až po uplynutí premlčacej lehoty, preto súd žalobu v celom rozsahu zamietol. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd odôvodnil ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnému žalovanému priznal náhradu trov konania vo výške 311,45 eur, ktorú uložil žalobcovi zaplatiť k rukám právneho zástupcu žalovaného.

2. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca. Navrhol rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie. Z obsahu jeho odvolania je zrejmé, že uplatnil niekoľko odvolacích dôvodov, a to: nesprávne právne posúdenie veci a odňatie možnosti konať pred súdom, pretože rozsudok považuje za arbitrárny, nepreskúmateľný a zmätočný. Namietal, že súd prvej inštancie mu odňal možnosť konať pred súdom, keď vec prejednal a rozhodol na pojednávaní dňa 01.02.2016 v jeho neprítomnosti, keď si predvolanie neprevzal v odbernej lehote a on nevedel o termíne pojednávania, ktorého sa nemohol zúčastniť. Súd sa podľa jeho názoru s námietkou premlčania nesprávne vysporiadal a vec nesprávne právne posúdil. Súd nesprávne vec právne posúdil, keď neaplikoval ust. § 19 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. na prejednávaný prípad, konkrétne plynutie premlčacej doby, v ktorej on žalobu podal a jeho nárok tak nie je premlčaný. Škodová udalosť teda bola zavŕšená dňom zaplatenia dane, objektívna premlčacia doba začala plynúť neskôr a podaním žaloby dňa 10.04.2014 bola lehota na podanie žaloby zachovaná. O vzniku škody sa jeho právny predchodca dozvedel až po dni 10.05.2012, keď sa na internete dočítal o tom, že Ústavný súd SR na neverejnom zasadnutí senátu dňa 10.05.2012 predbežne prerokoval návrh skupiny 34 poslancov NR SR na začatie konania podľa čl. 125 ods. 1 písm. c) Ústavy SR vo veci namietaného nesúladu ustanovení zák. č. 582/2004 Z. z. o miestnych daniach s Ústavou SR, o čom vydal Ústavný súd SR uznesenie sp. zn. IV. ÚS 248/2012-40 zo dňa 10.05.2012, ktorým tento návrh poslancov prijal na ďalšie konanie. Potom, ako sa jeho právny predchodca dozvedel, že uvedený návrh je postavený aj na právnom názore, ktorý vychádza z nezákonnej ľubovôle obcí pri stanovovaní výšky miestnych daní, aplikovateľnej aj na zákon č. 317/1992 Zb. o dani z nehnuteľností, platný v čase vyrubenia dane žalovaným, zistil, že mu rozhodnutím žalovaného vznikla škoda na

majetku. Následne podnikol kroky smerujúce k uplatneniu svojho nároku, a to podaním návrhu na predbežné prerokovanie nároku a podaním predmetnej žaloby.

3. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že toto považuje za nedôvodné a účelové. Žiadal rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť a priznať mu aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške 74,58 eur. Uviedol, že žalobca a jeho právny zástupca sa nedostavili ani na jedno z piatich pojednávaní, tvrdenie žalobcu o odňatí možnosti konať pred súdom je tvrdením účelovým. Nesúhlasí s tvrdením žalobcu, že mu vznikla škoda z dôvodu nesprávneho úradného postupu žalovaného ako správcu dane pri vyrubení dane z nehnuteľnosti na rok 2004 a 2005, pri určení výšky tejto dane, keď nebola skúmaná existencia miestnych podmienok za účelom posúdenia možnosti zníženia sadzby dane ako aj koeficientu, ktorým sa ročná sadzba dane z pozemkov a stavieb násobila. Právnym titulom zaplataenia dane za predmetné nehnuteľnosti boli platobné výmery na rok 2004 a 2005, ktoré nadobudli právoplatnosť a vykonateľnosť. Tieto žalobca žiadnym spôsobom nespochybnil, nepodal proti nim napriek riadnemu poučeniu odvolanie a daň v celom rozsahu aj zaplatil. Považuje skutkové a právne závery súdu prvej inštancie za správne a v súlade s platnou právnou úpravou v čase, za ktorý žalobca uplatnil svoje nároky. Pri platobnom výmere na rok 2004, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 06.04.2004, nebolo možné aplikovať zákon č. 514/2003 Z.z. Nepovažuje za správnu argumentáciu žalobcu ohľadom aplikácie zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom, keďže tento zákon sa nevzťahuje na zodpovednosť orgánov štátnej správy. Ďalej uviedol, že považuje za správnu aplikáciu premlčacích lehôt podľa Občianskeho zákonníka (daň na rok 2004), ako aj § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. na daň za rok 2005. Žalobca nesprávne poukazuje iba na plynutie objektívnej premlčacej doby, pričom sa nesprávne zaoberá uplynutím subjektívnej premlčacej doby uvedenej v § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. Považuje za účelové tvrdenie žalobcu, že v čase uhradenia vyrubenej dane postupca nevedel o údajnej skutočnosti, že daň bola vyrubená v dôsledku nesprávneho úradného postupu žalovaného. Vo vzťahu ku konaniu vedenému na Ústavnom súde SR pod sp. zn. IV. ÚS 248/2012, ktorým sa domáhala skupina 34 poslancov vyslovenia nesúladu niektorých ustanovení zákona č. 582/2004 Z.z. o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady s Ústavou SR uviedol, že Ústavný súd SR nekonštatoval nesúlad s Ústavou SR.

4. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v zmysle ustanovenia § 379 a 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP.

5. Od 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. - Civilný sporový poriadok (CSP), ktorým bol zrušený doterajší procesný predpis - zákon č. 99/1963 Zb. - Občiansky súdny poriadok (O.s.p.)

6. V intertemporálnej úprave cit. zákona v § 470 ods. 1 je vyjadrený princíp okamžitej aplikácie zákona, čo znamená, že CSP je potrebné aplikovať aj v konaniach, ktoré začali pred účinnosťou zákona. Súčasne z ustanovenia § 470 ods. 2 CSP vyplýva, že právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

7. V prejednávanej veci žalobca podal proti rozsudku súdu prvej inštancie odvolanie dňa 30.05.2016, teda pred účinnosťou CSP (01. 07.2016). Vzhľadom na túto skutočnosť, vychádzajúc z ustanovenia § 470 ods. 2 prvej vety CSP, bolo potrebné preskúmať rozsudok súdu prvej inštancie z hľadiska spôsobilosti žalobcom uplatnených dôvodov, ktoré boli upravené v predošlej právnej úprave - O.s.p.

8. Žalobca uplatnil odvolacie dôvody, ktoré podľa obsahu spočívajú v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.) a v odňatí možnosti konať pred súdom (§ 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.).

9. Žalobca považuje za nesprávne právne posúdenú námietku premlčania nároku, uplatnenú žalovaným.

10. Právne posúdenie veci je činnosť súdu, spočívajúca v podradení zisteného skutkového stavu príslušnej právnej norme. Právne posúdenie je nesprávne, ak sa súd pri tejto činnosti dopustil omylu, tzn., keď na správne zistený skutkový stav aplikoval inú právnú normu, než ktorú mal použiť, prípadne ak

aplikoval síce správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretoval, alebo ak zo zistených skutočností vyvodil nesprávne právne závery.

11. Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým znemožnil účastníkovi konania (v súčasnosti strane sporu) realizáciu tých procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva (napr. právo zúčastniť sa pojednávania, robiť prednesy, navrhovať dôkazy a pod.). Procesným právom účastníka konania je aj právo, aby rozhodnutie súdu prvej inštancie, s ktorým nesúhlasí, bolo na základe jeho odvolania preskúmané odvolacím súdom. K odňatiu možnosti konať pred súdom môže dôjsť nielen činnosťou súdu, ktorá rozhodnutiu predchádza, ale aj samotným rozhodnutím.

12. Súd prvej inštancie na správne zistený skutkový stav aplikoval pri posudzovaní námietky premlčania žalovaného príslušnú právnu úpravu v Občianskom zákonníku a zákone č. 514/2003 Z. z. Odvolací súd sa z hľadiska aplikácie a interpretácie právnej úpravy plne stotožňuje s odôvodnením rozsudku súdu prvej inštancie a poukazuje naň v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP, podľa ktorého, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti napadnutého rozhodnutia, prípade doplniť na zvýraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

13. V prejednáwanej veci síce žalobca uviedol, že uplatňuje nárok na náhradu škody z nesprávneho úradného postupu správcu dane pri vyrubení daní z nehnuteľností za roky 2004, 2005, ide však o nárok na náhradu škody z nezákonného rozhodnutia, keďže žalobca považuje za nesprávnu výšku vyrubenej daňovej povinnosti platobnými výmermi žalovaného ako správcu dane.

14. Súd prvej inštancie správne rozhodol v otázke začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby (lehoty) na uplatnenie oboch nárokov, keď jej začiatok počítal odo dňa úhrady poslednej splátky príslušnej daňovej povinnosti uloženej v platobných výmeroch.

15. Neobstojí argumentácia žalobcu, že o škode sa dozvedel až z internetu, kde sa dočítal o rozhodnutí Ústavného súdu SR zo dňa 10.05.2012, že prijal na ďalšie konanie návrh skupiny 34 poslancov NR SR na začatie konania podľa článku 125 ods. 1 Ústavy SR vo veci nesúladu ustanovení zákona č. 582/2004 Z. z. o miestnych daniach s Ústavou SR.

16. Premlčanie je občianskoprávnym inštitútom, ktorý je úzko spojený s plynutím času. Jeho účelom je jednak stimulovať veriteľa na včasné vykonávanie svojich subjektívnych občianskych práv a tým predchádzať vzniku ujmy, jednak - a to najmä - čeliť tomu, aby dlžníci neboli vystavení po časove neurčítu dobu donucujúcemu prostriedku tzv. vynútiteľnosti zo strany súdu.

17. Ustanovenie § 106 Občianskeho zákonníka, na základe ktorého okresný súd správne posudzoval námietku premlčania nároku žalobcu z platobného výmeru žalovaného za rok 2004, upravuje premlčanie práva na náhradu škody. Určuje dvojakú, kombinovanú premlčaciu dobu, a to subjektívnu a objektívnu. Subjektívna premlčacia doba je dvojročná a začína plynúť odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode. Pojem "dozvie o škode" vyjadruje nielen vedomosť poškodeného o protiprávnom úkone alebo udalosti, ktorou bola škoda spôsobená, ale aj o tom, že vznikla majetková ujma určitého druhu a rozsahu, ktorú možno natoľko objektívne vyjadriť (vyčíslieť) v peniazoch, aby poškodený mohol svoj nárok na náhradu škody uplatniť na súde.

18. Konanie na Ústavnom súde SR v roku 2012 k uvedenej problematike nemôže mať vplyv na verejnoprávne právne vzťahy, ktoré vznikli v roku 2004, resp. 2005 a už vôbec nie je možné vychádzať pri posudzovaní subjektívnej premlčacej doby o vedomosti žalobcu o konaní na ústavnom súde. Napokon treba dodať, že v danom prípade došlo tiež k uplynutiu trojročnej objektívnej premlčacej doby odo dňa, keď právny predchodca žalobcu uhradil poslednú splátku vyrubenej dane a dňom uplatnenia nároku na súde.

19. Obdobne platia právne závery aj pri nároku na náhradu škody a posudzovaní premlčacej lehoty podľa § 19 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z., ktoré ustanovenie aplikoval súd prvej inštancie pri posudzovaní námietky premlčania nároku na náhradu škody za rok 2005.

20. Odvolací dôvod v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. (teraz ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP), spočívajúci v nesprávnom právnom posúdení veci , nebol žalobcom uplatnený dôvodne.

21. Pokiaľ ide o žalobcom uplatnený odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. a) O.s.p. v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. - odňatie možnosti konať pred súdom, keď žalobca vytykal súdu prvej inštancie, že vec prejednal a rozhodol v jeho neprítomnosti, keď si predvolanie neprevzal v odbernej lehote a nevedel o termíne pojednávania (nariadeného na deň 01.02.2015), ani tento nebol uplatnený opodstatnene. Ako je zrejmé z obsahu spisu, žalobcovi bolo predvolanie na termín pojednávania doručovaný na adresu sídla žalobcu (právnickej osoby), zapísanej v obchodnom registri s tým, že zásielka sa vrátila súdu po ukončení úložnej doby nedoručená. V zmysle ust. § 48 ods. 2 O.s.p. potom platila fikcia doručenia po troch dňoch od vrátenia nedoručenej zásielky súdu (zásielka vrátená súdu dňa 11.01.2015), a to aj za situácie, že sa žalobca o tom nedozvedel. V danom prípade v zmysle uvedeného postupu súdu nemožno konštatovať porušenie práv žalobcu - odňatie jeho možnosti konať pred súdom.

22. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil, pričom v podrobnostiach v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP odkazuje na správne a vyčerpávajúce odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie, s ktorým sa stotožňuje.

23. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP a úspešnému žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na ich náhradu v rozsahu 100%. O výške týchto trov v zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie.

24. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).